

„Ale co to má společného s kouzly?“ přerušil ho Eragon.

„Všechno! Je to základ veškeré moci. Ten jazyk popisuje skutečnou podstatu věcí, ne jejich vnější vlastnosti, které vidí každý. Například oheň se jmenuje *brisingr*. Není to pouhé označení pro oheň, je to oheň sám. Pokud jsi dost silný, můžeš používat *brisingr*, abys usměrnil oheň jakýmkoli způsobem. A to se stalo dnes.“

Eragon o tom chvíli přemýšlel. „Proč byl ten oheň modrý? A jak to, že udělal přesně to, co jsem chtěl, když jsem jenom řekl *oheň*?“

„Barva se liší od člověka k člověku. Záleží na tom, kdo to slovo vysloví. To, aby tě oheň uposlechl, záleží především na cviku. Většina začátečníků musí vyřknout přesně to, co se podle nich má stát. Když už mají víc zkušeností, není to nezbytné. Skutečný mistr řekne třeba jenom *voda* a přitom vytvoří něco naprosto nesouvisejícího, například drahokam. Ty bys nedokázal pochopit, jak to udělal, ale ten mistr by viděl spojitost mezi *vodou* a *drahokamem* a použil by ji jako ohnisko pro svou sílu. Trénink je důležitější než cokoli dalšího. To, co jsi udělal ty, bylo neobyčejně obtížné.“

Safira přerušila tok Eragonových myšlenek. *Brom je kouzelník! Proto dokázal rozdělat oheň na planinách. On nejenom ví něco o kouzlech, on je sám umí používat!*

Eragon vyvalil oči. *Máš pravdu!*

Zeptej se ho na jeho síly, ale dávej si pozor, co říkáš. Není moudré zahrávat si s těmi, kdo mají takové schopnosti. Pokud je čaroděj nebo kouzelník, kdo ví, proč se asi usadil v Carvahallu?

Eragon se držel její rady a opatrně se zeptal: „Právě jsme si se Safirou něco uvědomili. Ty umíš používat kouzla, víš? Tak jsi rozdělal oheň první večer na planině.“

Brom trochu sklonil hlavu. „Do určité míry jsem v tom zběhlý.“

„Tak proč jsi je nepoužil v boji s urgaly? Vlastně mě napadá mnoho situací, kdy by se hodila – mohl jsi nás ochránit před bouří a zabránit prachu, aby nám vnikl do očí.“

Brom si nejprve znovu nacpal dýmku a pak odpověděl: „Je to prosté, skutečně. Nejsem Jezdec, což znamená, že dokonce i ve své nejslabší chvíli jsi silnější než já. A své mládí už mám dávno za sebou;

nejsem tak silný, jak jsem býval. Pokaždé, když sáhnu po kouzlech, je to o něco těžší.“

Eragon rozpačitě sklopil zrak. „Promiň.“

„To nic,“ řekl Brom a přesunul si paži do pohodlnější pozice. „To se stává každému.“

„Kde ses naučil kouzlit?“

„To je věc, kterou si nechám pro sebe... Postačí, když řeknu, že to bylo na odlehlém místě a měl jsem velmi dobrého učitele. Mohu přinejmenším předat dál, co mě naučil.“ Brom uhasil dýmku malým kamínkem. „Vím, že máš další otázky, a zodpovím je, ale musí to počkat do rána.“

Předklonil se a v očích se mu zablesklo. „Do té doby ti řeknu jen tohle, abych tě odradil od nějakých pokusů: kouzlo ti vezme tolik energie, jako bys použil vlastní ruce a tělo. Proto ses cítil tak unavený poté, co jsi zničil urgaly. A proto jsem se na tebe tolik zlobil. Bylo to od tebe hrozně riskantní. Kdyby si kouzlo vzalo víc energie, než jsi zrovna měl v těle, zabilo by tě. Měl bys kouzlit jen v těch situacích, které se nedají vyřešit přirozenou cestou.“

„Jak poznáš, zda zaklínadlo použije všechny tvé síly?“ zeptal se vyděšeně Eragon.

Brom zvedl ruce. „Většinou to nepoznáš. Proto kouzelníci musejí dobře znát své možnosti a i tak jsou velmi opatrní. Jakmile s tím začneš a vypustíš kouzlo, nemůžeš ho vzít zpět, i kdyby tě mělo zabít. Chci tě jenom varovat: nic nezkoušej, dokud se nenaučíš víc. Tak, pro dnešek už to stačí.“

Když si rozkládali přikrývky, Safira s uspokojením poznamenala: *Začínáme být silnější, Eragone, oba dva. Brzy nám nikdo nebude moci stát v cestě.*

Ano, ale kterou cestu si vybereme?

Kteroukoli budeme chtít, řekla samolibě, když se ukládala k spánku.